

BORSODI BANYASZ

A BORSODI BANYASZOK HETILAPJA

XXIX. évfolyam, 5. szám

Ara: 1.30 Ft

1986. január 30.

Edelény dicsérete

Edelény várossá nyilvánításával egyértelműen megnőtt a helyi bánya jelentősége, ám fordítva is igaz, abban, hogy Edelény város lehetett, talán meghatározó szerepe van a bányának. Mégpedig egy olyan bányának, amelyik évek óta egyenletesen, megbízhatóan termel, s például az elmúlt esztendőben is kitűnő eredményeket mutatott fel, s úgy tűnik, a jövő is kellőképpen biztató.

Van vonzereje az edelényi bányának. Sajnálatosan ma Magyarországon kevés bányáról mondható ez el. Edelény azonban, ha csupán a létszámhelyzetet, illetve a létszámmozgást nézzük, előkelő helyzetben van. Jellemző, hogy tavaly az induló létszám 767 fő volt, ebből 28-at átirányítottak Szélesre, de végül is az év végén 795-en voltak Edelény-aknán, ami azt jelenti, hogy 56-an jöttek a bányához dolgozni. Ez önmagáért beszél. Még akkor is, ha netán valaki kissé rosszmájúan megkérdőjelezi, ugyan kik is jöhettek a bányához? Erre a válasz nem lehet más, mint az, hogy az edelényi gárda szakmailag is elismerésre méltó dolgokat produkált az elmúlt esztendőben. Talán elég annyit említeni, hogy a tervtől eltérően két vágatharántolást hajtottak végre. Egy kisebb kockázatút, ahová átállás volt ütemezve, s egy másikat, mindössze 7 munkásharmad alatt, frontális harántolással.

Visszatérve még a létszámhelyzetre. Talán mutat valamit az aknához való ragaszkodásból az, hogy Edelénybe Mezőkövesd térségéből is járnak dolgozni, s bizonyára nem sértek vele senkit, ha megkockáztatom, ezek az emberek a magját képezik a kollektívának, gondolok itt a Szép László vezette brigádra.

Erdemes néhány pillanattal előidézni a számoknál. Az elmúlt évi terv 135 ezer tonna szén kitermelését írta elő, ezzel szemben 191 094 tonnát termeltek az edelényiek, ami azt jelenti, hogy 141,6 százalékos teljesítést értek el. Ehhez azért azt tudni kell, hogy egyfrontos üzemvitelre tervezték a bányát, viszont szeptember 17-től november 12-ig két front

üzemelt. S tegyük hozzá, minden különösebb nehézség nélkül, már ami az irányítást, szervezést illeti.

S ez utóbbihoz tartozik egy újabb dicséret. Szóval illik dicsérni a jó brigádokat, frontiakat, elővágásokat, iparosokat. Már kevésbé divatos szólni az aknáknak, középszintű vezetők munkájáról, illetve alig-alig merjük nyíltan megmondani, hogy a felsőbb vezetés is kellőképpen a helyén volt, sőt hát egy sor kérdésben alapvetően az ő vállukon fektült a teher. Elég csak arra a szakmai kockázatvállalásra gondolni, amit a vágatharántolások jelentettek. S mindezt valakiknek, vagy valakinek vállalni kellett, a döntés összes ódiomával együtt. Tehát szerintem méltányos, ha külön is a dicséret hangján szólnak Jobbágy József aknavezető főmérnökről, s szellemi csapartáról. Egyébként a vállalat párt- gazdasági vezetése az év elején nem mulasztotta el a helyszínen megköszönni a bányászoknak az áldozatos munkát, külön kiemelve a vezetés helytállását is.

Pedig Edelényben is voltak gondok. Például az MK-s alkatrészek hiánya, a kaparók állapota, a külszíni mozdony elhasználódottsága sok problémát okozott. És hát nem mindig volt zökkenőmentes a szén elszállítás, illetve sok esetben az osztályozó csak kinnal-keszervvel tudta fogadni az egyébként kitűnő minőségű edelényi szenet.

Edelényben is sok napon és sokat dolgoztak. Átlagosan tavaly minden ember 40 nappal többet dolgozott, egy szóval magas volt a szabadnapos igénybevétel, de... és itt érdemes egy pillanatra megállni! Bizonyára segítette a bányászszerepét is, azonban szintén a fegyelmelzést-szerepét, szerveztségre utal az a tény is, hogy jó a balkezesi mutatójuk is. Voltaképpen minden valamire való mutatót dicséretesen teljesítettek.

Végezetül erről az évről. A terv 150 ezer tonna, egyfrontos üzemvitel mellett, ugyanakkor 2600 métert kell kihajtani. Minden bizonnyal sikerül, s várhatóan többre is telik...

K. L.

Mennyi van a borítékban? A munkával arányos a fizetés?

Hogyan áll a Verseny?

TERVTELJESÍTÉS
1986. JANUÁR 1—26-IG

Farkaslyuki Bű.	136,9%
Mákvölgyi Bű.	125,3%
Miskolci Bű.	118,8%
Bükkaljai Bű.	113,8%
Putnoki Bű.	97,2%
Szuhavölgyi Bű.	91,7%
Vállalat	110,4%

LEGJOBB AKNÁK

Farkaslyuk	136,9%
Edelény	132,4%
Rudolf	125,3%
Lyukó	119,2%
Széles	107,3%

Segít az iroda

A hetedik ötéves tervidőszakban is tovább csökken az állami lakások építési üteme, melynek következtében nagyobb hangsúlyt kap a magáneros otthonteremtés. Köztudott azonban, hogy a lakosság részére sok időt és nem kis energiát jelent a házépítéssel kapcsolatos dokumentációk, és az építési anyagok beszerzése. Az említett gondokon igyekszik enyhíteni megvénkben az Építészeti Tájékoztatói Központ Miskolci Információs Irodája, amely egyre nagyobb számban jelentet meg különféle kiadványokat. A lakosság körében mind nagyobb népszerűségnek örvendenek az építési terveket, az anyagbeszerzési lehetőségeket tartalmazó dokumentációk.

Munkában a gépek

Terven felül

Radostyán II-ről

A téli — holdbéli tájnak tűnő környezetben — változó időjárás jócskán megnehezíti a Radostyán II. külfejtésén dolgozók munkáját.

Dübörögnek a hatalmas gépek, kinlódnak a „vendémarasztaló” agyagtömeggel. Lent a „mélyben” parányi-nak tűnnek a Krazok, a markolók, s az őket kezelő volánosok.

Gyakran szállnak ki a kezelő fülkéből, a volán mögül megnézni a továbbhaladás legalkalmasabb út-vonalát.

Mert a továbbhaladás fontosságát nagyon is jól értik. Ezért kinlódnak a külszínen olyan körülmények között amit irigyeini egy föld alattnak sem lehet.

A meddők tonnainak sokaságát ugyan csak néhány száz méternyi távolságra kell elszállítani, de úgy, hogy minél könnyebben visszahozható legyen a talaj termőképességének visszaállítása érdekében.

S mielőtt az illetékes nyilatkozna, egy rövid megjegyzés. A télnek örülnének sokan manapság! Így a mezőgazdászok, az őszi vetések

óvása miatt. A vízgyűiek a vízutánpótlás miatt. A gyerekek a szánkózás miatt. Nálunk viszont nem örülnek a havas-fagyos időjárásnak, mert munkánkat gátolja!

Báncs Miklós műszaki csoportvezető: — Januárra nem volt tervesítve Radostyán. Ennek azon egyszerű oka van, hogy körültekintően vázoltuk fel az elképzeléseinket. Mi ezen a területen csak az idő függvényében termelhetünk. Nem számíthatunk ennyire „enyhe” télre.

Ez — természetesen nem jelenti azt, hogy a mostani lehetőséget nem használjuk ki. Amennyire az időadottságokból származó talajviszonyok megengedik, termelünk — mondja.

Január harmadik hetének végéig, 15 770 tonnát küldtünk be a KOSZGŰ-be. Önmagában véve ez a számadat még nem tükrözi hűen a munkánk keménységét. Ezen felül ugyanis, több mint 63 000 tonna (!) mődöt is megmozgattunk.

Ezzel elsősorban a következő időszak termelését készítetjük elő, de folynak a

mezőgazdasági munkálatokra visszaadandó területek előkészítése is!

Hogy mi várható? — tette fel önmagának hangosan a kérdést Báncs Miklós.

Havi termelésünk — időjárás függvényében — hasonló ütemben számítva, elérheti a 20 000 tonnát. Ezen túlmenően, végezzük a már említett rekultivációs munkálatok megelőzését szolgáló tevékenységet. Az I-es ütem területét a második negyedév folyamán már olyan állapotba hozzuk, hogy azon a szántások-vevények időben indíthatók legyenek — még ebben az évben! — mondta a csoportvezető.

A radostyáni külfejtésen tehát biztatóak a kilátások. Ez, több okból szemlélve, az elmúlt néhány hónap eseményeit is jó irányú kilátásokkal kecsegtet.

Elsősorban a szentonnaki kitermelésére gondolunk. De arról sem lehet megfeledekezni, hogy az elkövetkező — vadnai — külfejtéshez, rengeteg hasznosítható tapasztalatot szerzünk meg — időben!

— simkó —

Energiagazdálkodásunk

Az elmúlt esztendő első felének legjellemzőbbje a túlfeszített termelési ütem volt. A rendkívüli időjárás, nemcsak dolgozóink életét keserítette meg, de lényeges intézkedéseket hozott az energiafelhasználás területén. E két dolgot azért bátorítokunk így kijelenteni, mert a január hónapban bevezetett korlátozásra utaló, legmagasabb szintű határozatok, sok vállalat életében jelentettek nagy problémát.

Energetikusaink a takarékosági célokat figyelembe véve törték fejüket az egyszerű és hatékony megoldásokon, segítve a népgazdasági szintű elképzelések megvalósítását.

Hogyan sikerült ez? Erről beszélgettünk Csák Gyula fő-energetikussal.

— Energiagazdálkodási és takarékosági tervünk fő célkitűzése a termelés energiahaténerék maradóalkalmas biztosítása volt!

S nem éppen egyszerű feladat kettősséget hordoz magában. Elég, ha csak a folyamatos termelésre gondolunk, amiben viszont nehéz takarékoskodunk!

Természetesen az energia-hordozókkal — különösképp

pen a szénhidrogénekkel — kellett úgy takarékoskodnunk, hogy a végeredmény elszámolásakor ki tudjuk mondani azt, hogy megfelelő szinten gazdálkodtunk!

Mert a szénhidrogének felhasználási ütemét nehéz volna befolyásolni. Ugyanakkor, a felhasznált hordozók árából számított költségkonstrukcióra már hatással tudunk lenni.

Nos, az eredményt vizsgálva, a következőket mondhatom el:

— A termelés energiabiztosítását, a vállalatra elrendelt villamosenergia-korlátozásokat is figyelembe véve, sikerült megoldani. Mindezt úgy, hogy termelés kiesést nem okoztunk.

S hogy munkánk nehogy egyszerű legyen, folyamatosan kellett és kell megoldanunk a korszerűbb technikai megoldásokra való átállást is. Ezek is a takarékoságot célozzák, de a szűkös anyagi lehetőségek meghatározzák a munkák gyorsaságát.

Itt elsősorban a finn STRÖNBERG SAMI típusú frekvenciaszabályozós berendezésekkel végzett kísérleti bevezetésre, s a tapasztalatok alapján elterjesztésre

gondolok. Kilátásaink biztatóak, aminek eredményeként folytatjuk ezt a programot az év folyamán.

A korszerű számítógépes lehetőségek felhasználását is fontosnak tartjuk. Ez nagy segítséget nyújt a veszteségek feltárásához, és a hatékonyság növeléséhez. Ebben az esetben mind a nagy teljesítményű R-15 típusú számítógép, mind a személyi számítógépek adta lehetőségeket igyekszünk kihasználni — reméljük, nagyobb sikerrel, mint ahogy az várjuk — egyelőre!

A fentiek együttes hatásától reméljük a még jobb villamosenergia-felhasználási mutatók elérését.

Folytattuk a dízelesítési programunkat. További 47 gépiárműbe került beszerelésre a dízelmotor.

Közel 50 gépkocsi került átalakításra, aminek eredményeképpen több mint 4 millió forintot takarítottunk meg, az egyébként megnövekedett közúti igénybevétel ellenére. És akkor még nem is szóltam a kényszerű deponálási tevékenységről, melyben teheriárműveink döntő részt kellett, hogy vállaljanak.

Összességében megállapíthatjuk a következőket.

Energiagazdálkodási és takarékosági tervünket sikerült az elvárásoknak megfelelő szinten teljesíteni. Ugyanakkor nem szabad arról megfeledkezni, hogy a termelési lemaradásaink, a kiesett tonnák tömege ebben jelentős súllyal szerepel.

Ha azonban a fajlagos mutatót vizsgáljuk, akkor is bátran mondhatjuk ki a nagyon fontos végeredményt. A tervezett szintet 0,42 százalékkal léptük túl, ami nem szegénytelenül teljesítmény — az energiaindéses időkben — mondta.

Csák Gyula a realitások embere Munkáit — és munkatársait az ésszerű — szerencsére nem a termelés rovására menő — gazdálkodásra törekvés motiválta.

Ugyanakkor nekik is nap mint nap meg kell küszködniük a bányászati érintés súlyos gondok tömegével.

Reméljük, hogy az energiagazdálkodás termelésből jelentős szerepet vállaló vállalatunk, felhasználásban, követi továbbra is ezt a gyakorlatot.